

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ¹

ΑΡΓΥΡΑ²

Φανστίνα³

Δηνάριον ↑↑ 2.91 γρ. "Εμ. DIVA AVG FAVSTINA Προτομή δεξ. "Οπ. AETER NITAS 'Η Πρόνοια ίσταμένη ἀρ., κρατοῦσα σφαιραν καὶ σκῆπτρον. Βλ. Cohen ἀρ. 34, R.I.C. ἀρ. 350a, P.L. Strack, Reichsprägung des zweiten Jahrhunderts, 214, ἀρ. 417, B.M. C. σ. 44, ἀρ. 289, 290.

(Πίν. 40, 1-2, σειρά 1η)

ΧΑΛΚΑ

'Αθηναι 297 - 255 π.Χ.⁴

1) "Εμ. Κεφαλή Διός δεξ. δαφνοστεφής. "Οπ. [ΑΘΕ] 'Αθηνᾶ ίσταμένη δεξ., κρατοῦσα κεραυνὸν καὶ ἀσπίδα· σύμβολον ἐφθαρμένον. ↑↓ 5.97 γρ. Βλ. Svoronos, Les Monnaies d'Athènes πίν. 22, ἀρ. 53 - 58⁵, 2) "Ομοιον, ἐφθαρμένον. "Οπ. A [ΘΕ] 2.97 γρ.

255 - 229 π.Χ.⁶

"Εμ. Κεφαλὴ 'Αθηνᾶς δεξ. "Οπ. ^Α_ΘΕ Γλαῦξ δεξ. ↑↑ 2.91 γρ. Βλ. Svoronos ξ.ἀ. πίν. 23, ἀρ. 50.

(Πίν. 40,3, σειρά 1η)

229 - 30 π.Χ.⁷

1) "Εμ. Κεφαλὴ 'Αθηνᾶς δεξ. μετὰ κορινθιακοῦ κράνους. "Οπ. A [ΘΕ] Ζεὺς ίστά-

1. Εὐχαριστίας δόφείλω εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ 'Εθνικοῦ 'Αρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Χρ. Καροζόν, ὁ δόποιος μὲ διηκόλυνεν εἰς τὴν ἔργασίαν μου, ὡς καὶ εἰς τὸν "Εφορον κ. Γεώργ. Δοντᾶν, διότι μοὶ παρεχώρησε τὴν δημοσίευσιν τῶν νομισμάτων αὐτῶν.

2. 'Επι συνόλου 56 νομισμάτων, τὸ ἐν ἡτο ἀργυροῦν, τὰ ὑπόλοιπα 55 ἡσαν χαλκᾶ· μεταξὺ αὐτῶν εὑρέθη ἐν βυζαντινὸν σταθμίον καὶ ἐν τεμάχιον ὅμορφον χαλκοῦ.

3. Ἡ κοπὴ τοῦ νομίσματος μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς 141 μ.Χ.

4. Διά τὴν κατάταξιν τῶν ἀθηναϊκῶν νομισμάτων ἐτηρήθη ἡ χρονολογικὴ σειρά τοῦ Σβορώνου, ἄλλα παρατίθενται καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν μεταγενεστέρων μελετητῶν.

5. J.P. Shear, Hesperia II (1933) σ. 254 θέτει τὸν τύπον αὐτὸν εἰς τὴν διάδα 1 μεταξὺ τοῦ 277—239 π.Χ., ἐποχὴν τοῦ 'Αντιγόνου Γονατᾶ καὶ ὑπογραμμίζει τὴν διοιδήτητα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τοῦ Μακεδόνος βασιλέως.

'Η M. Thompson, The new style silver coinage of Athens σ. 527 θεωρεῖ τὸν τύπον αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα χρονολογικῶς εἰς τὴν σειράν τῶν ἀθηναϊκῶν νομισμάτων τῆς Νεωτέρας Τεχνοτροπίας καὶ δὴ μεταξὺ τοῦ 169/8—130 π.Χ. περίπου.

6. J.P. Shear ξ.ἀ. σ. 252, διάδ. H, μετὰ τὸ 289/8 π.Χ.

7. J.P. Shear ξ.ἀ. πίν. VII J 11. M. Thompson ξ.ἀ. σ. 528, χρονολογεῖ τὸ νόμισμα μεταξὺ τοῦ 169/8—130 π.Χ. περίπου.

μενος δεξ. κεραυνοβολῶν σύμβολον ἐφθαρμένον. ↑↖ 5.30 γρ. Βλ. Svoronos ἔ.ἄ. πίν. 81, ἀρ. 17 κ.έ. 2) Ὁμοιον ^A_ΘΕ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Διὸς ἀετὸς δεξ. Βλ. Svoronos ἔ.ἄ. πίν. 81, ἀρ. 17 - 31.

1) Ἐμ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δεξ. Ὁπ. Α ΘΕ Γλαῦξ ίσταμένη ἐπὶ ἀμφορέως δεξ., τὸ δόλον ἐντὸς στεφάνου ἐλαίας· ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. τέττιξ. ↑↑ 4.90 γρ. Βλ. Svoronos ἔ.ἄ. πίν. 71, ἀρ. 17 - 18, 79, ἀρ. 38 - 42, B.M.C. σ. 78, ἀρ. 525 - 526, A. Bellinger, N.N.M. 42, σ. 10, B⁸.

(Πίν. 40, 4 σειρὰ 1ῃ)

Τοῦ ιδίου τύπου μετὰ ἐφθαρμένων συμβόλων τέσσαρα νομίσματα :

2) ↑↑ 8.25 γρ. 3) 7.81 γρ. 4) 6.71 γρ. 5) 4.71 γρ.⁹

Ἐτερα δύο νομίσματα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἐφθαρμένα εἰς τὰ ὅποια διακρίνεται, κατὰ τὴν μίαν πλευράν, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κορινθιακοῦ κράνους δεξ. Ἡ ἄλλη ὅψις εἶναι τελείως ἐφθαρμένη.

Αὐτοκρατορικοὶ Χρόνοι

α' ἥμισυ 2ου αἰ. μ.Χ.¹⁰

Ἐμ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δεξ. μετὰ κορινθιακοῦ κράνους. Ὁπ. Ἀθηνᾶ ίσταμένη πρὸς ἀρ., κρατοῦσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς δόρυ· παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ὅψις, ὅπισθεν ἀσπίς. ↑→ 7.57 γρ. Βλ. Svoronos ἔ.ἄ. πίν. 82, 83, J.P. Shear ἔ.ἄ. II σ. 273, 274.

1) Ἐμ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δεξ. μετὰ κορινθιακοῦ κράνους. Ὁπ. Γλαῦξ ἀρ. ↑↓ 2.19 γρ. Βλ. Svoronos ἔ.ἄ. πίν. 88, ἀρ. 48 κ.έ. J.P. Shear ἔ.ἄ. II σ. 278, ἀρ. 9¹¹.

2) Πιθανῶς δεύτερον ιδίου τύπου.

'Αρχαὶ 3ου αἰ. μ.Χ.

Ἐμ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δεξ. μετὰ κορινθιακοῦ κράνους. Ὁπ. Ἰερὰ Τράπεζα ἐπὶ τῆς ὅποιας κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δεξ. καὶ γλαῦξ· κάτωθεν αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή ΑΘΗΝΑ καὶ δεξ. ἀμ-
ΑΙΩΝ

φορεύς. ↑↖ 4.85 γρ. Βλ. Svoronos ἔ.ἄ. πίν. 91, ἀρ. 30, J.P. Shear ἔ.ἄ. II σ. 276 D καὶ V 1936 πίν. IX, 20.

Πέντε νομίσματα ἐφθαρμένα, πιθανῶς ἀθηναϊκὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν 3ον αἰ. π.Χ.

8. J.P. Shear ἔ.ἄ. πίν. VII J IIIξ, πιστεύει ὅτι δύναται νὰ τεθῇ μετὰ τὸ 30 π.Χ. M. Thompson ἔ.ἄ. σ. 419 (πίν. 127) 100/99 π.Χ. Σειρὰ ἀργυρῶν τετραδράχμων, ἔχουσα ώς σύμβολον τὸν τέττιγα. ΔΗΜΟ-
ΧΑΡΗΣ—ΠΑΜΜΕΝΗΣ. Ἔχει τὴν γνώμην δύως, διτὶ δὲν εἶναι εὔκολος ὁ παραλληλισμὸς τῶν τύπων ἢ συμβόλων τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς σειρᾶς τῶν Ἀρχόντων μετὰ τῶν χαλκῶν τῆς ιδίας ἐποχῆς.

9. J.P. Shear ἔ.ἄ. πίν. VII, III μετὰ τὸ 186 π.Χ. M. Thompson ἔ.ἄ. σ. 529, περὶ τὸ 131/0 π.Χ. καὶ μετέπειτα.

10. J.P. Shear, Hesperia V (1936) σ. 285 κ.έ. ἐπιχειρεῖ ἀνακατάταξιν τῶν ἀθηναϊκῶν νομισμάτων τῶν Αὐτοκρατορικῶν Χρόνων, θεωρεῖ ἐσφαλμένην τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσαν γνώμην περὶ τῆς κο-
πῆς αὐτῶν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοποθετεῖ αὐτὴν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Αὐγούστου. Συμ-
φώνως πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν ταῦτην τὸ νόμισμα δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὸ β' ἥμισυ τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.

11. J.P. Shear ἔ.ἄ. V σ. 289, εἰκ. 1, ἀρ. 7, ἐποχῆς Αὐγούστου.

Κόρινθος 400 - 146 π.Χ.

Ἐμ. Ἐφθαρμένον. Ὁπ. Τρίαινα. Βλ. B.M.C. σ. 53 - 56 (πίν. XIV, 1 - 6), Babelon II³, ἀρ. 603 - 604, Sylloge D.N.M. ἀρ. 169 κ.ε., Edwards, Corinth VI, ἀρ. 11.

Ἐφθαρμένον καὶ ἀποτετριμένον νόμισμα ἑλληνικῆς πόλεως (Μ. Ἀσίας;) Ρωμαϊκῶν Χρόνων. Κατὰ τὴν μίαν πλευράν διακρίνεται γυναικεία προτομή δεξ.

(Πίν. 40, 5, σειρὰ 1η)

Οκτώ ἐφθαρμένα ὀρχαῖα ἑλληνικὰ νομίσματα, ἐκ τῶν ὅποιων τὰ τέσσαρα πιθανῶς ἀνήκουν εἰς τὸν Γ' αἰ. π.Χ., ἔτερα δύο εἰς τὸν Γ' ἢ Β' αἰ. π.Χ. καὶ τὰ ὑπόλοιπα δύο εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθοῦν.

ΡΩΜΑΤΙΚΑ

Αὐρηλιανὸς 270 - 275 μ.Χ.

Ἀντωνιανὸς Ἐμ. AVRELIAN[VS AVG]. Προτομὴ ἀκτινοστεφῆς τοῦ αὐτοκράτορος δεξ. Ὁπ. [ORIE] NS [AVG] Ὁ ἥλιος ἀκτινοστεφῆς ἵσταμενος κατ' ἐνώπιον καὶ κοιτάζων ἀρ. Βλ. Cohen ἀρ. 142, R.I.C. V₁ σ. 280, ἀρ. 135.

(Πίν. 40, 1, σειρὰ 2α)

Πρόβος 276 - 282 μ.Χ.

Ἀντωνιανὸς ↑↓ 3.85 γρ. IMP CMAVR PROBVSPFAVG Προτομὴ ἀκτινοστεφῆς ἀρ. Ὁπ. SO LIIN VICTO. Ὁ ἥλιος ἀκτινοστεφῆς ἐπὶ ἄρματος καλπάζοντος, ἐν τῷ πεδίῳ CM XXIQ

Βλ. Cohen 682, RIC VII σ. 118, ἀρ. 911.

(Πίν. 40, 2 - 3, σειρὰ 2α)

Κωνσταντίνος II 337 - 340 μ.Χ.

Ἀσσάριον ↑↑ 2.47 γρ. CONSTANTINVS IVN NOVC Προτομὴ δεξ. δαφνοστεφῆς. Ὁπ. GLORIA EXERCITVS. Ἐκατέρωθεν δύο στρατιωτικῶν σημαιῶν ἀνὰ εἰς στρατιώτης κρατῶν δόρυ. Ἐν τῷ ἐξέργῳ SMHE. Βλ. C. 122, Maurice, Numismatique Constantinienne II, σ. 604, M. Thompson, Athenian Agora τ. II σ. 42, ἀρ. 999. Χρονολογία νομίσματος : 333 - 337 μ.Χ.

Κωνστάντιος Γάλλος

1) Ἀσσάριον ↑↑ 2.73 γρ. DN CONSTANTI VSNOBCAES. Προτομὴ δεξ. Ὁπ. FEL TEMP REPARATIO. Στρατιώτης διατρυπῶν διὰ τοῦ δόρατος ἔφιππον, ὅστις προσπαθεῖ νὰ κρατηθῇ ἐπὶ τοῦ ἵππου. Ἐν τῷ ἐξέργῳ ALEA Βλ. C. 18, M. Thompson, ξ.ἀ. σ. 48, ἀρ. 1211. Χρονολογία νομίσματος : 351 - 354 μ.Χ.

(Πίν. 40, 4 - 5, σειρὰ 2α)

2) Ὄμοιον ἐφθαρμένον καὶ ἀποτετριμένον.

Ἀσσάριον 4ου αἰ. μ.Χ., ἐποχῆς Κωνσταντίνων, ἐφθαρμένον. Τύπος δπισθίας πλευρᾶς : Δύο στρατιῶται ἴσταμενοι καὶ κρατοῦντες δόρυ, μεταξὺ αὐτῶν στρατιωτικὴ σημαία.

Βαλεντινιανός II 375—392 μ.Χ.

‘Ασσάριον ↑↓ 2.46 γρ..... ΑΝΒΨΡΑΒΝΓ Προτομή μετά διαδήματος και θώρακος δεξ. δπ. GLORIARO MANORVM. Ο αὐτοκράτωρ βαδίζων πρὸς δεξ., κρατῶν διὰ τῆς ἄριστερᾶς λάβαρον καὶ θέτων τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αἰχμαλώτου. Ἐν τῷ ἔξεργῳ ΤΕΣ ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. Α Βλ. C. 23, R.I.C. 60a. Χρονολογία νομίσματος: 383—388 μ.Χ.¹².

(Πίν. 40, 1 - 2, σειρά 3η)

Δύο τελείως ἐφθαρμένα νομίσματα, τὰ δποῖα πιθανῶς νὰ είναι Ρωμαϊκά καὶ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν 4ον αἰ. μ.Χ.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ

Κώνσταντινός II 641—668 μ.Χ.

Ἐμ. ‘Ο αὐτοκράτωρ ἰστάμενος κατ’ ἐνώπιον, κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς μακρὸν σταυρὸν καὶ ἔχων τὴν ἄριστερὰν ἐπὶ τῆς δσφύος: ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ^I_Θ δεξ. Μ. καὶ ὑπεράνω σταυρὸς. Ὀπ. Κώνσταντινος IV, ‘Ηράκλειος καὶ Τιβέριος ἰστάμενοι κατ’ ἐνώπιον· ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. Δ; ↑↑ 2.85 γρ. Βλ. B.M.C.I., σ. 280, ἀρ. 202, M. Thompson ἔ.ἄ. σ. 71 Χρονολογία νομίσματος: 659/60 μ.Χ.

(Πίν. 40, 3 - 4, σειρά 3η)

Ἐφθαρμένον καὶ ἀποτετριμμένον νόμισμα, πιθανῶς Κώνσταντος II.

Νικηφόρος III Βοτανειάτης 1078—1081 μ.Χ.

Ἐμ. Ιησοῦς Χριστὸς πωγωνοφόρος ἰστάμενος κατ’ ἐνώπιον· ἐν τῷ πεδίῳ IC XC καὶ ἀστήρ. Ὀπ. ^C_N Φ Σταυρὸς μετά 4 σφαιριδίων εἰς τὰ ἄκρα καὶ εἰς τὸ κέντρον κύκλος, περιέχων δόκτακτινον ἀστέρα. ↑↓ 5.37 γρ. Βλ. B.M.C. II, σ. 538, ἀρ. 12—21, M. Thompson ἔ.ἄ. σ. 73, ἀρ. 1862.

(Πίν. 40, 5, σειρά 3η καὶ 1, σειρά 4η)

ΑΝΩΝΥΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ

ΕΜΜΑ ΝΟΥΗΛ Προτομή Ιησοῦ Χριστοῦ κατ’ ἐνώπιον· ἐν τῷ πεδίῳ IC XC. Ὀπ. + IHSUS XRISTUS BASILEU BASILE ↑↓ 20.20 γρ. Βλ. B.M.C. II, 447 κ.ἔ.¹³.

(Πίν. 40, 2 — 3, σειρά 4η)

Ἐμ. Προτομή Ιησοῦ Χριστοῦ κατ’ ἐνώπιον. Ὀπ. Ἐφθαρμένον (Διαγράφονται φυτικά κοσμήματα, δύο σφαιρίδια καὶ μηνίσκος). Πιθανῶς A. Bellinger, N.N.M. 35, σ. 22, 23 (πίν. II ἀρ. 5,6) Class VIII ἢ IX¹⁴ M. Thompson, ἔ.ἄ. σ. 74, Class H ἢ I (1071—1078 μ.Χ. ἢ 1078—1081 μ.Χ.).

12. ‘Ο αὐτὸς τύπος εὑρέθη καὶ κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς ἀρχαίας Κορίνθου, K. Edwards, Corinth VI, 606.

13. a) Τοῦ Wroth θέτει τὸν τύπον αὐτὸν εἰς τὸν Τσιμιστῆν, Class I (B.M.C. II, σ. 480).

β) A. Bellinger, N.N.M. 35, σ. 14 κ.ἔ. (πίν. I 4 - 6) Class I ἀναφέρει αὐτὸν εἰς τοὺς Διαδόχους αὐτοῦ, Βασίλειον II καὶ Κώνσταντινον VIII. M. Thompson ἔ.ἄ., σ. 73, 1864, Class A-2, μεταξὺ 989—1028 μ.Χ.

14. a) Τὰ ἀναφέρει ως νομίσματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξίου, Α', κοπέντα διὰ τοὺς Σταυροφόρους.

Ἐμ. Ἐφθαρμένον. Ὁπ. Διαγράφεται σταυρὸς μετὰ σφαιριδίων εἰς τὰ ἄκρα. Ἡ λοιπὴ διακόσμησις τελείως ἐφθαρμένη. Τισώς νὰ δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἔξης κατηγορίαν : A. Bellinger, ἔ.ἀ. σ. 7, 23 κ.ἔ. (πίν. II ἀρ. 7 ἢ 12) Class X. M. Thompson ἔ.ἀ. σ. 74, Class J (1081—1118 μ.Χ.)

(Πίν. 40, 1, σειρὰ 5η)

Ἐφθαρμένον καὶ ἀποτετριμμένον Τουρκικόν ;

Ὀκτὼ τελείως ἐφθαρμένα καὶ τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν ἀποτετριμμένα, τὰ ὅποια δὲν δύνανται οὕτε κατὰ προσέγγιστν νὰ ταυτισθοῦν.

Χαλκοῦν βυζαντινόν σταθμίον, ἔχον ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς χαραγμένα τὰ γράμματα Ν Γ καὶ σταυρὸν ἄνωθεν αὐτῶν 12.11 γρ. ¹⁵

(Πίν. 40, 2—3, σειρὰ 5η)

Εἰς ώρισμένας περιπτώσεις τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προερχόμενα νομίσματα παρουσιάζουν μεγάλην ἀλλοίωσιν λόγῳ τῶν διαφόρων χλωριούχων καὶ νιτρικῶν ἀλάτων τοῦ ἐδάφους, τὰ ὅποια ἐπιδροῦν δυσμενῶς ἐπ’ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο πολλὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιγραφομένων νομισμάτων δὲν ἡτο δυνατὸν νὰ ταυτισθοῦν ἐπακριβῶς. Οἱ τύποι οἱ ὅποιοι εὑρέθησαν εἶναι γνωστοί, μερικοὶ δῆμοι ἐξ αὐτῶν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἀπόψεως χρονολογικῆς τοποθετήσεως, διότι ὑπάρχουν ἀντίθετοι γνῶμαι. Τὸ ἀθηναϊκὸν νόμισμα π.χ. τοῦ τύπου τῆς Ἀθηνᾶς ἴσταμένης δεξ. καὶ κρατούσης κεραυνόν, τὸ ὅποιον κατ’ ἀρχὰς ὁ Head (B.M.C. Attica πίν. XV, 2) ἐχρονολόγησε μεταξὺ τοῦ 220—83 π.Χ. ὁ Σβορῶνος καὶ ἡ J.P. Shear ἔθεσαν εἰς τὸ α’ ἥμισυ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. περίπου, ὡς εἰδομεν ἀνωτέρω. Ἐν συνεχείᾳ ἡ M. Thompson ἐπανέρχεται εἰς τὴν παλαιοτέραν ἀντίτιληψιν καὶ θεωρεῖ τοῦτο ὡς ἔνα ἐκ τῶν βασικῶν τύπων τῶν χαλκῶν νομισμάτων τοῦ 2ου αἰ. π.Χ., δυνάμενον νὰ τοποθετηθῇ μεταξὺ τοῦ 169/8—130 π.Χ. Ἐπομένως θὰ εἶναι δυνατόν νὰ παραλληλισθῇ μετὰ τῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν νομισμάτων τοῦ Φιλίππου Ε’ τῆς Μακεδονίας (Gaebler, πίν. XXXIV, ἀρ. 16 καὶ 22) ὡς καὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων νομισμάτων τοῦ Κοινοῦ τῶν Θεσσαλῶν μεταξὺ τοῦ 196—146 π.Χ. (B.M.C. Thessaly to Aetolia πίν. 1, ἀρ. 1—3,7 καὶ E. Rogers σ. 20). Τὸ αὐτὸν ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν καὶ τὰ Ἀνώνυμα Βυζαντινὰ νομίσματα τοῦ 10ου, 11ου καὶ 12ου αἰ. μ.Χ. Τὸ ἀσσάριον τοῦ Βαλεντινιανοῦ II, εὑρεθὲν ἐν μέσῳ ὀστράκων καὶ ἀκεραίων ρωμαϊκῶν ἀγγείων τοῦ 4ου αἰ. μ.Χ., εἶναι ἀρκετὰ σπάνιον, ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ R.I.C. τόμ. IX σ. 186 ὡς R².

ΜΑΝΤΩ ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

β) Ὁ J. Sabatier παλαιότερον (Description générale des Monnaies Byzantines σ. 235, πίν. LVIII ἀρ. 15 κ.ἔ.) ἐπίστευεν διτὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς Λατίνους Αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1204—1261 μ.Χ. Τὴν γνώμην ταύτην ἀντέκρουσεν ἀργότερον ὁ G. Schlumberger (Numismatique de l’Orient Latin σ. 22 καὶ 274 κ.ἔ.) ὁ ὅποιος ὑπεστήριξεν διτὶ πρόκειται διὰ νομίσματα τῶν Σταυροφόρων.

γ) Ὁ Wroth (B.M.C. σ. 554) τονίζει διτὶ ἡ τεχνικὴ αὐτῶν εἶναι τοῦ 11ου καὶ 12ου αἰ. μ.Χ., ἐπομένως ἀνήκουν εἰς τὴν Πρώτην μᾶλλον παρὰ εἰς τὴν Τετάρτην Σταυροφόριαν, τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλέξιου Α’. Πλείστα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐπικεκομένα ἐπὶ νομισμάτων Ἰσαακίου I, Κων/νου Χ, Μιχαήλ VII καὶ Νικηφόρου III.

15. Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Περὶ τῶν Βυζαντινῶν Σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐν Ἀθήναις Ἐταιρείας σ. 7, Σταθμά νομισματικά. Προφανῶς τὰ στοιχεῖα N. Γ. σημαίνουν νομίσματα γ’. Παρόμοια εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσείον, Μπενάκη καὶ Νομισματικὴν Συλλογὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Νομίσματα ἀνασκαφῆς οἰκοπέδου Ἀγγελοπούλου

Μ. ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ